

ΡΩΣΣΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΠΟΥ ΕΥΩΔΙΑΖΕΙ

ΤΟΥ Θ. ΣΟΛΟΓΟΥΜΠ

Ήταν μιά φορά ένα άγριστο κοριτσάκι. 'Ο Θεός διάταξε έναν από τους άγγελους να πάη να χορέψη 'μπρός στο άρρωστο κοριτσάκι, γιά να τ'ο διασκεδάση. 'Ο άγγελος σκέφθηκε πώς δέν ταιριάζει στους άγγελους να χορεύουν 'μπρός στους ανθρώπους.

'Αμέσως ο Θεός είδε τή σκέψη του και τιμώρησε τόν άγγελο και τόν μεταμόρφωσε σε μιά βασιλοπούλα, που ένεϊν τή στιγμή είχε γεννηθί' και ο άγγελος λησμόνησε έτσι τόν εαυτό του και τόν ούρανό κ' αυτό τ' όνομα του.

Και τó όνομα του άγγελου ήταν λευκό και ευωδιάζε. Οι άνθρωποι δέν έχουν τέτοια όνοματα. Έβωσαν στον άγγελο ένα γήινο όνομα βαρύ—και όνόμασαν τή βασιλοπούλα Μαργαρίτα.

Μεγάλωσε ή βασιλοπούλα. Μά συχνά ήταν συλλογιαμένη, ήθελε κάτι να θυμηθί και δέν ήξερε τί, μελαγχολούσε και ήταν λυπημένη.

Μιά φορά ερώτησε τόν πατέρα της :
— Γιατί λάμπει ο ήλιος σιωπηλά ;
'Ο πατέρας της έγέλασε και δέν άποκρίθη

Και ή βασιλοπούλα μελαγχόλησε.
Μιάν άλλη φορά είπε τής μητέρας της :
— Τι γλυκά πού μυρίζουν τ'ο τριαντάφυλλα μ'ο γιατί δέν βλέπομε τή μυρωδιά τους ;

'Εγέλασε ή μητέρα, και ή βασιλοπούλα μελαγχόλησε.
Κ' ερώτησε τήν νταντά της :
— Γιατί δέν μυρίζουν τ'ο όνοματα τών ανθρώπων ;

'Εγέλασε ή γορά και ή βασιλοπούλα μελαγχόλησε.
Και στή χώρα άρχισαν να αγοράνε πώς ή κόρη του βασιλιά ήταν κουτι.

Και ο βασιλιάς δέν ήξερε τί να κάνει γιά να γίνη ή κόρη του σαν τους άλλους ανθρώπους.
Μά εκείνη πάντα ήταν συλλογιαμένη και ρωτούσε παράξενες ερωτήσεις.

'Από μακρινές χώρες εφθάναν βασιλοπούλα να τήν ζητήσουν, μ'ο αφού τής μιλούσαν, κανένας δέν ήθελε να τήν πάρη γυναίκα του.

'Ηλθε και ο πρίγκιπας Μαξιμιλιανός. 'Η βασιλοπούλα του λέγει :
— Έδώ στον κόσμο κάθε πράγμα εινε χωρισμένο. 'Η λέξεις ήχουν μόνον, τ'ο άνθη μόνον μυρίζουν. 'Ολα εινε έτσι— και πλιττω.

— Τι επιθυμεις ; τήν ερωτά ο Μαξιμιλιανός.

'Η βασιλοπούλα σκέφθηκε πολυ και είπε :
— Θέλω να έχω ένα όνομα πού να ευωδιάζη.

Και ο Μαξιμιλιανός τής άπεκρίθη :
— Σου πρέπει ένα όνομα πού να ευωδιάζη, τó όνομα Μαργαρίτα δέν εινε όρατο μ'ο οι άνθρωποι δέν έχουν τέτοια όνομα πού σου πρέπει !

'Η βασιλοπούλα έκλαψε. Και ο Μαξιμιλιανός τήν έλυπηθη και τήν αγάπησε περισσότερο από καθει στον κόσμο.

Και τής είπε :
— Μην κλαις, θ'ο βρω έκεινο πού επιθυμεις.

'Η βασιλοπούλα χαμογέλασε και του είπε :
— Όταν μου βρής ένα όνομα πού να ευωδιάζη, θ'ο φιλήσω τής σάλας τής σέλλας σου.

Κ' έκοκκίνισε γιατί ήταν υπερήφανη.
'Ο Μαξιμιλιανός τής είπε :
— Τότε, θ'ο γίνης γυναίκα μου ;
— Ναί, άποκρίθη ή βασιλοπούλα.

Και ο Μαξιμιλιανός έφυγε και πάει να εβή τó όνομα πού ευωδιάζει. Έγώρσε όλη τή γη, ερώτησε όλους τους σοφούς και τους αλόκους, και παντού τόν περιέλασαν.

Μά όταν έπίστρεψε στήν πόλη πού κατοικούσε ή βασιλοπούλα, είδε μ'ο φτωχή καλύβα και ένα γέρο άσπορημάλη καθισμένο στο κατώφλι. 'Ο Μαξιμιλιανός σκέφθηκε : «νά, αυτός ο γέρος θ'ο τ'ο γνωρίζη.»

'Ο πρίγκιπας διηγήθηκε του γέρου του άσπορημάλη τήν ιστορία του. 'Ο γέρος έχωρηκε, χαμογέλασε και του είπε :
— Εινε ένα τέτοιο όνομα, πού ευωδιάζει— εγώ δέν τ'ο γνωρίζω, μ'ο ή μικρή μου κόρη τ'οιχε άκούσει.

'Ο Μαξιμιλιανός έμπηξε στήν καλύβα και είδε ένα άρρωστο κοριτσάκι
Και ο γέρος είπε :
— Δουλοσά, ο άρέντης εδώ θέλει να μάθη τó όνομα πού ευωδιάζει. Θυμήσου το και π'ο.

'Η κόρη χάρηκε, χαμογέλασε μ'ο δέν ήμπόρεσε να θυμηθί τó όνομα πού ευωδιάζει.

Και διηγήθηκε πώς είδε στον ύπνο της έναν άγγελο πού χόρευε μπροστά της και είχε χίλια χρώματα. Και τής είπε πώς τήν ίδια ήμέρα θ'ο έβη στήν καλύβα ένας άλλος άγγελος και θ'ο

**ΣΚΕΨΕΙΣ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ**

(Γραμμένες τήν εποχή πού ειναν εξόριστος στήν 'Αγία 'Ελένη.)

*Όταν σ' ένα Κράτος διαφθαρεί ο λαός, τότε οι νόμοι καταντούν σχεδόν άχρηστοι χωρίς τήν τυραννιά.

Οι βασιλείς τής Εύρώπης διοργάνωσαν τούς στρατούς των και τούς έκαναν όμοιους με τó δικό μου· πρέπει όμως να ξέρουν και πώς να τούς οδηγούν.

Ξέρω τέτοια ανέκδοτα γιά τις αυλές τής Εύρώπης, ώστε, άν τ'ο άπεκάλυπτα θ'ο διασκεδάσα πολυ τούς συγχρόνους μου, αλλά δυστυχώς, δέν ειμαι σατυρογράφος.

'Αν έγγραφε κανένας σύγχρονος τήν 'Ιλιάδα του 'Ομήρου, κανένας δέ θ'ο τ'ο έδινε σημασία.

'Ο χυδαίος λαός άναζητεί τούς μεγάλους όχι γιά τó άτομό τους αλλά γιά τή δύναμή τους. Αυτοί παλι εναγκαλιζονται τόν όχλο είτε από ματαιότητα, είτε από άνάγκη.

'Η άρχαία 'Ελλάδα είχε επτά σοφούς· σήμερα όμως στήν Εύρωπή δέ βρισκο κανένας.

Θέλεις να γνωρίσης τούς φίλους σου ; γίνου δυστυχής.

Με τήν τόλημ μπορεί να τ'ο επιχειρήση κανείς όλα, όχι όμως και να τ'ο κατορθώση.

'Εκανα πλούσιους όλους τούς άσιαματικούς μου· έπρεπε όμως να ξέρω ότι άμα πλουτίσει κανείς γίνεται φιλόζωος.

Οι γέροι πού διατηρούν ακόμη τις νεανικές των έπιθυμίες, χάνουν από τήν ύπόληψίν τους έκεινο πού κερδίζουν εις γελοιοτητα.

'Ο νομώτερος βασιλεύς του Κόσμου ειναι ή Τύχη.

Μετά τήν πτώση μου ή τύχη μου έπέβαλε να πεθάνω, αλλά συγχρόνως και ή τιμή μου έπέβαλε να ζω.

Σ' έναν τόπο πού διοικείται καλά, χρειάζεται ή εκκλησία να δεσπόζη και οι ιερείς να δεσποζόνται· ή εκκλησία πρέπει να υπάγεται στο Κράτος και όχι τó Κράτος στήν Εκκλησία.

'Ο μεγάλος άνθρωπος ειναι εκ φύσεως άπαθής· λίγο ενδιαφέρεται άν τόν έκαίνου ή άν τόν κατηγορούν, αυτός άκούει μόνο τή συνειδήσή του.

χορέψη και θ' άστράφη με χίλια χρώματα καλλίτερα άπ' αυτόν και θ'ο είπη τó όνομά του, και τó όνομα αυτό θ'ο σκορπίση γύρω ένα άσπρα γλυκό.

Και ή κόρη αισθάνθη μ'ο χαρά. Και έπειτα εξακολούθησε :
Μου κάνει τóση χαρά να συλλογίζωμαι τόν άγγελο αυτόν, μ'ο δέν μπορώ να θυμηθώ τ'ονόμα του. Και άν τó θυμηθώ, θ'ο γίνω καλά άμέσως. Μά τώρα δ'ο θ'ο έβη.

'Ο Μαξιμιλιανός έπήγε στής βασιλοπούλας και ήλθαν μαζί στήν καλύβα.
Και ή βασιλοπούλα, σαν είδε τή φτωχή καλύβα και τó άρρωστο κοριτσι, αισθάνθηκε λυπη και τήν έχάιδε και τήν διασκεδάζε.

'Επειτα στάθηκε στή μέση τής καλύβας και άρχισε να χορεύη χτυπώντας τα χέρια και τραγουδώντας.

Και τó άρρωστο κοριτσι είδε πολυ πώς, και άκουσε διάφορους ήχους, κ' έχάρηκε, κ' έγέλασε, και θυμηθηκε τó όνομα του άγγελου, και τó πρόφερε.

Και όλη ή καλύβα ευωδιάσε.
Τότε ή βασιλοπούλα θυμήθηκε τó αληθινό της όνομα, θυμήθηκε γιατί τήν είχαν στείλουν στή γη και χαρούμενη έπήγε στο σπίτι.

Τó άρρωστο κοριτσάκι έγινε καλά και ή βασιλοπούλα πανδρεύτηκε τόν Μαξιμιλιανό και όταν ήλθε ο καιρός, αφού έζησε άρκετά στή γη, έπέστρεψε στήν πατρίδα της, στους Ούρανοús.

